10,1,1. 14,2,9. 41. 8,6,14 (ब्ह्रों die Hdschrr.). Âçv. Grej. 1,7,8. 8,12. Gobh. 2,2,3. 5. ° कील zur Zeit, da sie Braut war, R. 5,67,4. in Verbindung mit T RAGH. 7, 4. 17. CAR. 122. KATHAS. 34, 255. 44, 106. 89, 106. 103, 189. 122, 54. Verz. d. Oxf. H. 336, b, 14. ाक्प्रवेश 86, b, 11. ्रप्रवेश 335,b,17. Verz. d. B. H. No. 877. ्बन्ध्भि: Çik. 92. Ragii. 1,90. Катная. 3,68. 18, 262. 394. प्रेष्प 아 МВн. 3,15675. 귀기 아 R. 2,65,24. 3, 55, 29. VARAH. BRH. S. 27, 4. 43, 5. RAGA-TAR. 3, 388. HIT. I, 188. 39, 20. नारीपाम्तमा वधू: R. 1,1,27. 5, 18. Megh. 16. 19. 48. 66. Naish. 22,47. Ків. 6,45. Weibchen eines Thieres: ट्याप्र o MBH. 3,15587. ДП o R. 3, 51,14. Выда. Р. 5,8,16. पक KATHAS. 56,197. प्रवास्य eines Frosches Наца. 3, 40. am Ende eines adj. comp.: ਜਕੂਪੂਰ Катиа. 101, 262. — 2) Schwiegertochter (AK. 2,6,4,9. 3,4,48,104. H. 514. H. an. Med. Halaj. 2,349. Viçva a. a. O.), überh. die Frau eines jüngeren Verwandten (z. B. des jüngern Bruders, des Neffen) MBH. 3,16741. 16876. 12,8408. R. 1, 71,20 (73,19 GORR.). 22. 77,10 (78,8 GORR.). R. GORR. 2, 38, 30. RAGH. 1,65. Катнаs. 90,158. der ältere Bruder nennt sein Weib ग्रि des jüngeren, der jüngere sein Weib वध् des älteren MBs. 1,7726. हे वध्: (!) Внас. Р. 7,2,20. МВн. 3,16152. — 3) म्रदानमे पात्तक्तस्यः पञ्चाशतं त्रस-देस्पूर्वधूनीम् RV. 8,19,36; nach Duaga Mädchen, von Sal. nicht erklärt, also wohl im gewöhnlichen Sinne genommen. Es ist aber nicht wahrscheinlich, dass von geschenkten Sclavinnen in alter Zeit dieser Ausdruck gebraucht wäre; man kann daher vermuthen Zugthier, zum Wagen gewohnte Stute; vgl. वधूमत्. — 4) Bez. verschiedener Pflanzen: Trigonella corniculata Lin. AK. 2,4,4,21. TRIK. 3, 3, 223. H. an. Med. VIÇVA; Echites frutescens Roxb. H. an. Med. Curcuma Zerumbet Roxb. Med. — Vgl. कुल॰, गन्ध॰, पुत्र॰, श्रात्॰, वार्॰, स्वर्वधू, स्वर्ग॰, स्वर्गि॰. वधजन m. Weib TRIK. 2,6,1.

वधूरायन m. Fenster Taik. 2,2,9. falschlich वधूरायन Wilson in der 2ten Aus.

वधूरी (von वधू) f. 1) ein junges Weib P. 4, 1, 20, Vårtt. H. 512. Halaj. 2, 329. Mahavirak. 76, 2 v. u. गापवधूरीड्रकूलचीराप — कृष्वाप Bhashap. 1. — 2) Schwiegertochter Trik. 2, 6, 3. H. 514, Sch. Har. 146. वधूर्शी adj. auf die Braut schauend: ये पितरी वधूर्शी इमें वेकृतुमागिन् AV. 14, 2, 73.

वध्पर्यं m. Brautweg AV. 14,1,63.

वर्ष्यम्त् (von वध्) adj. 1) mit Zugthieren versehen, bespannt: उपे मा श्यावाः स्वनियेन द्ता वधूमेत्रा द्या र्थासा स्रस्युः ह्रेष. 1, 126, 8. द्वा रथा वधूमेता मुदासे: 7, 18, 22. — 2) zum Zug tauglich: षळश्चा म्रातिथियव इन्द्राते वधूमेतः (सनम्) ह्रेष. 8,57,17. द्वा श्री र्थिता विश्वितं गा वधूमेता (वधूमेता Müller u. Арбавсент) मुख्या मक्ष सम्राट् (द्दाति) 6,27,8. उष्ट्राः Av. 20,127,2.

वध्युँ (wie eben) adj. heirathslustig, nach Weibern lüstern RV. 3, 52, 3. 62, 8. 9, 69, 3. 10, 27, 12. मोमा वध्यभिन्त 85, 9. AV. 14, 2, 42.

वधूमरा f. N. pr. eines Flusses, der der Sage nach aus den weinenden Augen eines Weibes, der Pulomå, sich ergossen haben soll, MBH. 1,904. HARIV. 9508. नदीं वधूमर्कताद्धपाम् MBH. 3,8684.

वंधेषिन् adj. mordsüchtig, die Absicht habend zu tödten MBn. 1,7670. निवातकायचानाम् 3,12071. वधाग्वत adj. dass. AK. 3,1,44.

वधापाय m. die Art und Weise Jmd körperlich zu züchtigen: (तम्) रू-न्याचित्रैर्वधापिकृदेवनको र्नपः M. 9,248.

বয় (বয়) m. pl. N. pr. eines Volkes MBн. 6,363 (VP. 192). richtiger বয় ed. Bomb.

वैद्य (von वधु; häufig ब्रह्म geschrieben) adj. P. 3,1,97, Vårtt. gana द्वारि zu P. 5,1,66. Vop. 26,7. 1) zu erschlagen, zu tödten, den Tod verdienend, dem Tode verfallen; überh. zu züchtigen, körperlich zu strafen AK. 3,1,45. यहत्वा ज्ञुघानु बध्यः सा श्रेस्त् AV. 18,2,31. वध्यं व्हि प्र-त्यर्श्वं प्रतिमुर्श्वाते TS.6,3,6,3. तस्माद्धि वध्यं प्रपन्नं न प्रतिप्रपेच्छिति उ, 6,3. 8,5. KåṛB. 11,5. Çat. Br. 1,2,3,2. यथाकामवट्य (zu züchtigen Sås.) Air. Br. 7,29. नेष मुर्फ़ि प्रभा वध्या वध्य एष कि मर्मम् R. 6,92,41. य-ज्ञार्थे ब्राह्मणैर्वध्याः प्रशस्ता मृगपितणः M. 5,22. तस्य तस्यैव ते वध्याः МВн. 4,496. 13,43. R. 2,97,24. 3,49,48. Катная. 27,147. LA. (III) 92, 11. मानुषात R. 1,14,22. विषेषा P. 4,4,91. वध्या राखाश्च M. 8,58. व-ध्यस्य मानापो 9,249. 10,56. Jágn. 1,358. Çak. 155. Spr. 964. 4926. Ragu. 2, 30. Varâh. Brh. S. 51, 21. Kathâs. 60, 137. Râga-Tar. 3, 38. Dagak. 79, 7. Рамбат. 41, 14. 70, 4. Ніт. 18, 19. Внатт. 6, 117. मुषका अत्र त्रि-भिर्वध्या मार्जारेण त्रया उपरे kann getödtet werden, sein Leben ist bedroht Kathas. 33,109. वयं ग्राम्याः पश्चा ऽरूएयचराणां वध्याः Panéat. 215,6. m. ein Feind, den man erschlägt, H. 10. 221. - 2) zu zerstören, zu vernichten, zu Grunde zu richten: म्राम्रेरवध्यं कि प्रमेतत्वां म-ट्त् MBn. 3,12257. Spr. 179. 3617. — Vgl. श्र° (auch Bhag. 2, 30. स-र्वभुतानाम् R. 3,31,1, Çik. 157, v. l. म्रवध्या ब्राह्मणा दाँदै: keiner körperlichen Strafe unterliegend R. 7,59, 2. 34).

ব্দয়ে adj. einen dem Tode Verfallenen hinrichtend, das Henkeramt verrichtend MBB. 13,2572.

वध्यता nom. abstr. von वध्य 1): स गच्छेद्रध्यता मम der soll von mir getödtet oder körperlich gestraft werden MBu. 3,2304. — Vgl. ञ्र.

बध्यत n. dass. H. 14.

वध्यपार्कु m. eine Trommel, die bei der Abführung eines zum Tode Verurtheilten gerührt wird, Makkn. 84,2. 172,20.

वध्यभू f. Richtplatz Kathâs. 5,16. 28,146. 64,51. 77,82. 112,166. वध्यभूमि f. dass. Kathâs. 88,33. 112,164. Hit. 63,6. — Vgl. वध्यभूमि. वध्यमाला f. ein Kranz, der einem zum Tode Verurtheilten aufgesetzt wird, Maukh. 176,8.

সংঘাদিলা f. 1) ein Stein, auf dem hingerichtet —, geschlachtet wird; Schlachtbank, Schafott Kathås. 22,209. 60,87. 90,143. 148. Pankat. 52, 2. ed. orn. 42,10. — 2) Titel einer Schrift Sån. D. 184,15.

वध्यस्थान n. Richtplatz Panéar. 41, 15. Ver. in LA. (III) 22, 8. — Vgl. वधस्थान.

वध्या (von वध्) f. Tödtung, Mord: म्रात्म॰ MBs. 1,6227. द्विन्नप्रवर्ः 12,10163. ज्ञाति॰ 14,2618. ह्रत॰ R. 5,49,2. — Vgl. ब्रह्म॰.

वध 1) n. ein lederner Riemen Vanàh. Bṇh. S. 45, 8. वधी f. dass. Halàl. 2, 441 (वद्गी). शतचर्मन् MBh. 1,1406. Vgl. वर्ध, वधीं, वर्त्रा. — 2) f. ई vielleicht Speckstreifen: वराक्बधी: मुक्ता द्धिमावर्चलापुता: R. 5,14, 43 der Comm. erklärt वराक्स्य संस्थानविशेषान्: ed. Bomb. 5,11,16 liest वराक्वधीपासकान्द्धिमावर्चलापुतान्. — 3) n. Blei (बध) Bhan. zu AK.